देवैश्वमयः किल वालहेताः सृष्टा हिमस्माधरकन्द्रेषु। आपीतवशीश्व भवन्ति तासां कृषणाश्च लाङ्गलभवाः सिताश्व॥१॥ सेहा मद्रत्वं बहुवालता च वैश्रद्यमन्यास्थिनिवन्धनत्वम्। शीक्खं च तेषां गुग्सम्पद्का विद्वाल्यलुप्तानि न श्राभनानि ॥ २ ॥ अध्यधिहस्तप्रिमिता ऽस्य द्राडी इस्ता ऽथवार्बिसमा ऽथवान्यः। काष्ठाच्छभात् काचनरूप्यग्नाद् र तिविचित्र हिताय राज्ञाम्॥ ३॥ यष्ट्यातपनाङ्गश्रवनचाप-वितानकुन्तध्वजचामराणाम्। व्यापोततन्त्रीमधुहाष्णवर्णा वर्गाक्रमेगीव हिताय द्ख्डाः॥ ४॥ मातृभूधनकुलस्यावहा रागमृत्युजननाश्व पर्वभिः। द्यादिभिदिकविवधितैः क्रमाद् दाद्शान्तिवरतेः समेः फलम्॥ ५॥ याचाप्रसिद्धिवतां विनाधा लाभः प्रभूता वसुधागमञ्जा